

Türk Nikon

DERGİ

Konuk Fotoğrafçı Serisi

Hüseyin
Sakaoğlu
"Jamaika"

www.TurkNikon.com

Grafik Tasarım:
Sh@rKs-PoWeR

Katalog Düzenleme:
CEM KENGER

Röportaj ve Kontrol:
İlker Laçalar

FOTOĞRAF DÜNYASINA YENİ BİR SOLUK *Türk Nikon*

Türk Nikon'a hoşgeldiniz. Nikon Dslr, kompakt fotoğraf makinesi ya da Nikon objektif /lens kullanan Türk kullanıcıları ya da Türkiye'de Nikon ile ilgili bir topluluk oluşturmayı hedeflemiş, fotoğraf çekmeyi seven bir arkadaş topluluğu tarafından kurulmuş bir fotoğraf sitesidir. Nikon'un Türkiye'deki yeni adresi **Türk Nikon**.

Nedir ?

Türk Nikon fotoğraf ile ilgili birçok kaynaktan edinmiş olduğu bilgileri Türkçe olarak okuyucuları ile paylaşan ve Nikon Gövde ve Dijital SLR Makineler, Nikon kompakt makineler Nikon Lensler başta olmak üzere, Canon ve diğer dijital fotoğraf makineleri hakkında ürün tanıtımı ve incelemelerde bulunan bir internet sitesidir.

“ Türk Nikon; Nikon Gövdeler, Nikon Lensler, Fotograf, Fotograf Çekim Teknikleri, Dijital Fotograf Makinaları ve bilgi paylaşım amaçlı fotoğraf sitesidir. ”

Hedeflenmiş Okuyucu

Fotoğraf dünyasındaki gelişmeleri en yakın şekilde takip etmek, belki de kullandığınız dijital kamerayı tanımak için öncelikle kullanıcı olarak kendimizi eğitmemiz gerektiğini düşünüyoruz. Burada Nikon Türk kullanıcıları olarak İngilizce ağırlıklı kaynaklardan yaptığımız çeviriler ve Nikon dijital kamera kullanım detayları ile edindiğimiz bilgileri aktarırken, Türk Nikon Forum üzerinde de bu konuları tartışmak için samimi bir platform oluşturduk.

Amacımız fotoğraf dünyasına kalıcı ve özgün makaleler ile hizmet verirken, Türk Nikon kullanıcılarını hem bilgilendirip hem de her alanda karşılıklı paylaşımda bulunmaktır.

BEN

Nikon'um

D4
D800
D3200

Nedir Bu Konuk Fotoğrafçı Yazı Dizisi

Digital fotoğrafçılığın yaygınlaşmasıyla birlikte çekilen fotoğraf sayıları da doğal olarak artmakta ve her geçen gün artmaya devam etmektedir. En basitinden bir makara film ile 36 poz çekilirken günümüzde 4 gb gibi hafıza kartınız varsa yaklaşık 300 poz çekebilme şansınız var. Üstelik çekim sırasında beğenmediğiniz kareleri silip yenilerini çekebilirsiniz. Ne büyük bir konfor değil mi? Bu nedenledir ki fotoğraf çekmenin bu kadar kolay olduğu bir ortamda çok sayıda fotoğraf üretmenin aksi zaten düşünülemez. Ancak bu kadar fazla fotoğraf üretmek beraberinde çok hızlı tüketimi de getiriyor. Bu kaçınılmaz...

Fotoğraf severler çektikleri

fotoğrafları genellikle Flickr, 500px Facebook, Fotokritik, PhotoBucket ve deviantart vb. popüler fotoğraf paylaşım ve saklama sitelerinde herkesle paylaşmaktadırlar. Sizi özel takip eden birileri yoksa belki

de binbir emekle çektiğiniz fotoğraflarınız binlercesinin içinde kaybolmaktadır. Aslında bu tarz internet sitelerini sadece fotoğraf izlemek için bile kullanıyor olsanız dahi bir fotoğrafı

incelemek, nasıl çekildiği hakkında yorum yapmak için 1 dakikanızı bile eminiz ayırmıyorsunuzdur. Basit bir şekilde Apple'ın iPhone telefonu için tasarlanan Instagram bir mobil uygulamadan ilk 4 ay içerisinde 1.75 milyon kullanıcıya ulaşabiliyor. Bugün ise Instagram'ın fotoğraf paylaşımında yarattığı hareketliliği göz ardı etmeyen Facebook nerdeyse 100 milyon kullanıcıya sahip ve günde yaklaşık 900.000 fotoğrafın yüklendiği Instagram'ı bünyesine katmakta tereddüt etmiyor.

Hatta bazı internet sitelerindeki saadet zinciri benzeri karşılıklı yapılan olumlu yorum ve puanlamalar yüzünden birçok güzel fotoğraf geri plana düştüğü gibi övgüyü haketmeyen fotoğraflar ise ön planda kalabilmektedir. Türk Fotoğrafçılar ve Fotoğraflarının Kendine Özgü Hikayeleri

Türk Nikon olarak fotoğraf aşkına farklı birşey daha yapalım istedik. "Konuk Fotoğrafçı" adı altında yeni bir yazı dizisine başlayarak kısa sürelide olsa bu tüketimin önüne geçmek, sizleri değerli Türk fotoğrafçılar ile buluşturmak istedik. Bu buluşma sırasında fotoğrafçılarımızı sizlere tanıttığımız gibi onların kendi seçmiş oldukları birbirinden güzel fotoğrafları her

birini özel hikayesiyle birlikte fotoğrafçılarımızın ağzından sizlere aktarıyor olacağız. Böylelikle fotoğrafçılarımızı tanımakla kalmayıp onların düşüncelerini, bakış açılarını, tarzlarını ve tekniklerini de sizlere buluşturmuş olmayı hedeflemekteyiz. İnternet üzerindeki fotoğraf telaşına

proje bizleri şimdiden çok heyecanlandırıyor. Sizlere ulaştırmak istediğimiz o kadar çok fotoğrafçı var ki...Umarız beğeniyle bu yazı dizimizi takip ediyor olursunuz.

Sizde bu projenin içinde yer almak istiyorsanız. Bizimle info@turknikon.com

kısa bir mola verip, Türk fotoğrafçıların fotoğraflarını ve bu fotoğrafların kendine özgü hikayelerini sindire sindire keyifle izleyeceğinizi tahmin ediyoruz. Nasıl isimlendirirsiniz bilmiyoruz -belki bir eskiye dönüş- ama sonuçta eğer bir fotoğraf bin kelimeye bedelse doya doya seyredebileceğiniz şekilde olması gerektiğini düşünüyoruz. Bunu sizlere bu şekilde sunabilmek en büyük arzumuz. Açıkçası bu

adresinden irtibata geçebilirsiniz. Konuk Fotoğrafçı adaylarından beklentimiz; kısa özgeçmişinizle birlikte, en fazla 10 fotoğraftan oluşan tercihen bir konu etrafında toplanmış portfolyonuzu(Nikon'la çekilmiş olması şartı aranmamaktadır), her bir fotoğrafınızın hikayesiyle birlikte bize e-mail ile göndermeniz. Gönderinizi takiben yapılacak değerlendirme neticesinde sizde bu projenin bir parçası olabilirsiniz.

Konuk Fotoğrafçı: Hüseyin Sakaoğlu "Jamaika"

Bugün de fotoğraf paylaşım sitelerine milyonlarca fotoğraf yüklendi. Belki de bunlardan onlarcasına çok hızlıca bakıp çoktan tükettiniz...

İşte ilk konuğumuz, Hüseyin Sakaoğlu, onu DonanımHaber'den Nikon'cular @koolandgang nicki ile çok iyi bilirler.

Hüseyin Sakaoğlu, fotoğraf çekmeye büyük bir tutku ile bağlı, o an'ları yakalama konusunda usta olduğu kadar çektiği kareleri de çok başarılı şekilde sunma yeteneğine sahip ender fotoğrafçılarımızdandır. Kendisini tanıımıyorsanız mutlaka takip listenize almalısınız.

Eğer internette gezinmeye kısa bir mola verdiyseniz, Hüseyin Sakaoğlu ile sizleri baş başa bırakıyoruz.

1967 İzmir doğumluyum. İlk, orta, lise, üniversite, tüm öğrenimimi İzmir'de tamamladım. Halen de bu şehirde yaşıyorum.

Fotoğrafa ilgim, rahmetli babamın Kodak Baby Brownie'si ile tanışmamla başladı ve yıllar içinde de gelişti. Dijital çağa gelinceye kadar, değişik sevdalarım olsa da gönlüm en sonunda gerçek aşka, Nikon'la kavuştu.

Fotoğrafı tabi ki fotoğrafçı, yani "o an" deklanşöre basan çeker. Sahneyi, ışığı, kadrajı o tasarlar. Fakat ben yine de fotoğrafçı ile makinesi arasında duygusal bir bağ olması gerektiğine inanandanım. En azından bende böyle. En iyisi Nikon'dur demiyorum, daha iyileri de olabilir. Ama ben Nikon'la kendimi daha iyi hissediyorum.

Merak edenlere kullandığım ekipmanlarım:

- Nikon D700
- AF-S VR Zoom-Nikkor 70-300mm f/4.5-5.6 G IF-ED
- AF-S VR Micro-Nikkor 105mm f/2.8 G IF-ED
- Zeiss Planar T* 85mm f/1.4 ZF.2
- AF-S NIKKOR 50mm f/1.4 G
- AF-D Nikon 28mm f/2.8
- AF Fisheye-Nikkor 16mm f/2.8D
- Nikon SB-900 AF Speedlight

Öncelikle, fotoğrafı kendim için çekiyorum. Tabi ki insanların karelerimi beğenmesi, beni mutlu eder ama beğendiğim bir karemi, dünya beğenirse bile umurumda olmaz.

Fotoğraflarıma arada bir bakmak o ana, o anlara gitme... Zaten olay bende budur.

Fotoğrafi seviyorum. Sadece çekmeyi değil, onlara bakmayı, anlamaya çalışmayı... Biliyorum ki ticari olarak fotoğrafla ilgilensem, fotoğraf aşkım bu kadar uzun sürmezdi. Ticari kaygının aşkı öldürdüğünü düşünüyorum. Fotoğrafi bazen sanat, bazen de haber olarak görüyorum. Tabi fotoğrafçı da bazen sanatçı, bazen de muhabir oluyor. Bunları birbirinden ayırmak o kadar güç ki. Zaman zaman, içlerinde birbirlerini barındırıyorlar.

İnsanlara mutluluk verecek kareler çekmek, evet, kısaca hikayem bu olabilir. Bakınca insanın orada olmak isteyeceği, o anı yaşamak isteyeceği. Bulunduğu ortamdan bir an için bile olsa onu uzaklaştırabilecek, içine alabilecek, yerler, mekanlar, anlar,vs... Yani kısa kısa filmler.

İş hayatımda ne kadar planlı programlı çalışsam da fotoğrafta öyle değilim. Zaten öyle de olmak da istemiyorum. Yani öyle plan proje dahilinde değil de, tamamen spontane. Bu da beni rahatlatıyor. "Vay saydam günleri yaklaşıyor, bir şeyler yapalım" tarzı beni açıkçası gerer.

Mesela Jamaika'ya gitmek bir arkadaşımın yıllar öncesinde konuşup düşündüğümüz bir şeydi. Zaman ayırmanın yanına, ulaşım zorluğu da eklenince uzun süre ertelendi. En sonunda geçen sene gidebildik. Konuşmamızdan tam 15 yıl sonra Bunu plana projeye bağlasak gerçekleşir miydi? Bu kadar zevkli olur muydu? Hiç sanmıyorum.

Bu keyifli seyahatten birkaç

kare paylaşmak isterim Türk Nikon takipçileriyle.

Kingston Town Jamaica

Kingston Town Jamaica

Kingston Town Jamaika'nın başkenti, gerçeği, hüznü. Negril güneşin batışını seyredebileceğiniz dünyadaki sayılı yerlerden biri olarak gösterilse de ben Kingston Town'ı tek geçerim. Bu fotoğraf Londra'da eksi 10 derecelerde şifayı kapıp, 30 derece

kalmayan şeyleri öğürmek için gidebildiğim günden, otel odasından çıkarabildiğim tek kare.

Murat

Local people local people, yerel halkı tanıyacağız deyip başımızı türlü belalara so-

Murat

kan arkadaşım. 4,5 saatlik Kingston – Montego dolmuş yolculuğundan sonra, nihayet okyanusa kavuştuk modunda(inanın böyle bir dolmuşa binen, bizim dolmuş şöförlerinin elini ayağını öper).

tarafı bu nimetleri sunmak için karın tokluğuna çalışıyor. Adanın güzellikleri de beyaz adama kalıyor.

Happy Hour

Dream Beach

Dream Beach

Negril Beach. Benim tabirimle dream beach. Fotoğraf sahili ilk gördüğüm an. Gerçekten akıllara zarar güzellikte. Sahili, kumu, gökyüzü, bulutu, turkuaz denizi eşsiz güzellikte. Beni en çok büyüklüğü etkiledi. Bir köşesine çekilip, okyanusun, rengini, kokusunu, masmavi gökyüzünü, bembeyaz bulutlarını seyretmeye doyamayacağınız bir yer.

Ritz Carlton Beach Jamaica

Montego Bay, Jamaika'nın iki havalimanından birine sahip olan çok güzel bir şehir. Diğeri tabi ki Kingston Town' da. Sahil kısmı dünyanın nimetlerinden faydalanırken, yolun diğer

Koşucuyu görünce aklıma adaş olduğumuzdan mıdır nedir Jamaika'lı atlet Usain Bolt geldi. Bir kaç kare alayım

Ritz Carlton Beach Jamaica

derken Amerikalı çifti gördüm. Kadının delikanlıya o andaki bakışı çok hoştu. Amerikalılar adaya sadece ot'lanmaya gelmiyor tabi ki...

The Bob

Ot demişken, yolda yürürken, denizde yüzerken, arabayla U dönüşü yaparken, vs. vs. durumun hiç fark etmez. Eğer Jamaika'da bir beyazsan, potansiyel müşterisin demektir. Öyle ya ot istemiyorsan ya da masaj, burada işin ne? Arkadaşım Bob, nasıl sağlam bir Rastaman olduğunu büyük bir keyifle sardığı Bob Marley'i tıttırırken anlattı bana.

Love Me Quickly

Tropikal iklimi sahip Jamaika, değişik bitki türleri yanında, ilginç kuş türlerini de barındırıyor. Bu güzelliğin bir de sesini duymalısınız. Şehir gürültüsünden uzak, sessiz sakin bir ormandasınız. Duyduğunuz harika melodiye doğru yavaş

Happy Hour

yavaş yöneliyorsunuz. Ve karşınızda...

Rose Hall

Adaya önce İspanyollar gelmiş. Bu nedenle de onlardan kalan eserler çok fazla. Ada halkını da Afrika'dan getirenler İspanyollar olmuş. Ardından

Rose Hall

İngilizler almış adayı. Onlarda şeker kamışıyla ilgilenmişler. Daha sonra 1962'de özgürlüğüne kavuşmuş ada. Tabi görüntü de... Adaya beyaz adam gelmiş. Denize yakın şeker fabrikalarını alıp otellere çevirmişler. Ve her şeyin serbest olduğu, bir nevi Meksika sınırı ötesi icad etmişler. Ülkenizde adam gibi durun, bir halt mı yiyeceksiniz buyrun o zaman Jamaika'ya demişler. Kısaca adanın en büyük gelir kaynağı, yani legal olanı turizm. Uçsuz bucaksız golf sahaları da pek popüler beyaz adamın ülkesinde. Sırf golf için bile gelenler var.

Negril Time

Jamaika, Karayipler de suç oranı en yüksek ülke. Öyle basit suçları kastetmiyorum. En popülerleri adam öldürme. Zaten aşağı yukarı

karşılaştığınız üç kişiden ikisinin kafasının iyi olduğu ada da, çokta anormal gelmiyor (bir de ellerinde devamlı döner bıçağı benzeri, şeker kamışı palaları taşıdıkları düşünülürse) Şimdi bunların bu kareyle ne ilgisi var diyebilirsiniz. Turistlere gündüz otelden uzaklaşmamanın ve gece dışarı çıkmamanın salık verildiği bir yerde ne yapmamı bekliyordunuz. Buyrun size Karayip korsanları batığı...:-) (Bu arada kaldığımız otel buraya 80 km uzakta, trafiğin soldan aktığı, sağdan direksiyonlu bir ciple otelden bu kadar uzaklaşmış olmam zaten yeterli adrenalini pompaladı.)

In God We Trust Rework

Bir köşede plajın tadını çıkaran birkaç turist, yakın planda adanın gerçek sahibi, ekmeğini denizden çıkarmaya çalışan balıkçı. Sandalın manidar ismi, içerdiği anlamdan çok

The Bob

Love Me Quickly

beyaz adamın parasını ya da beyaz adamın, ta kendisini hatırlatıyor.

Jamaican Trio

Jamaika denince akla gelen ilk şey müzik ve tabi ki reggae. Her şeye rağmen, reggae ve ganja ile dünyanın dertlerinden uzaklaşmaya çalışan müzisyenler...

Bob Marley's House

Tabi müzisyenlerin piri, namıdeğil Ada' yı, dünyayı sarmış biri. İtalya'da San Siro'da 120.000 kişiye verdiği konser hala unutulmazlar arasında. Başkent Kingston'da ki Bob Marley Müzesi'nin iç duvarlarından birini süsleyen birkaç fotoğrafı. Ada hala onunla tanınıyor ve gelirinin büyük bir kısmını onun sayesinde kazanıyor. Evi de ailesi tarafından müzeye çevrilmiş. Stüdyosu, altın ve platin plakları. Altında sarmasını

tüttürdüğü ve bestelerini yaptığı sevdiği ağaç. Hatta beyaz adam aleyhine çok konuştuğu için, kurşunlanan mutfağının iç duvarlarındaki izler bile orijinalliyini koruyor.

Evet bana ayrılan yeri ve zamanı doldurmuş bulunmaktayım:-) Devam etmek isterseniz bana

flickr ve şahsi sitem www.huseyinsakaoglu.com dan ulaşabilirsiniz.

Selam ve sevgilerimle...
Hüseyin Sakaoğlu'na
Türk Nikon ayırmış
olduğu değerli vakit için
olarak çok teşekkür ederiz. Bizi kırmayıp ilk konuk fotoğrafçımız olduğu için ayrıca mutluluk duyduk.

In God We Trust

Negril Time

Rework

Bob Marley's House

Jamaican Trio

AF-S NIKKOR 24-85mm f/3.5-4.5G ED VR

M/A SWM ED
VR IF AS

70
million
NIKKOR